

Sygn. akt. II Kp 383/16 Dnia 16 stycznia 2017r.

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Marcelina Włodyga

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k.

na skutek zażalenia pokrzywdzonego M. M. (1)

w przedmiocie umorzenia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. i art. 330 § 1 k.p.k.

postanowił :

uwzględnić zażalenie pokrzywdzonego M. M. (1) z dnia 18 października 2016r. na postanowienie funkcjonariusza Komisariatu Policji w B.z dnia 29 września 2016r., zatwierdzone postanowieniem Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie z dnia 6 października 2016r. w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 października 2016r., w sprawie o sygn. akt PR 2 Ds. 878.2016, Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie zatwierdził postanowienie funkcjonariusza Komisariatu Policji w B.z dnia 29 września 2016r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałego dnia 20 maja 2016r. w B.oszustwa przez ustalonego sprawcę, który w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. M. (1) co do zamiaru wykonania usługi wymiany pokrycia dachowego garażu, w ten sposób, że zleconych czynności nie wykonał, czym doprowadził w/wym. pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. Jako podstawę faktyczną decyzji o odmowie wszczęcia dochodzenia przyjęto brak znamion czynu zabronionego w zachowaniu sprawcy, a jako podstawę prawną art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Pokrzywdzony M. M. (1) w ustawowym terminie złożył zażalenie na postanowienie funkcjonariusza KP w B. z dnia 29 września 2016r., w którym wniósł o uchylenie przedmiotowego postanowienia i zlecenie przeprowadzenia postępowania przygotowawczego. Skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania:

- poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz niepełną i jednostronną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, wbrew zasadom logicznego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, polegającą na uznaniu, że w świetle przytoczonych w zawiadomieniu okoliczności brak jest podstaw do uznania, że popełniono przestępstwo;

- poprzez niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

Przekazując zażalenie pokrzywdzonego wraz z aktami sprawy PR 2 Ds. 878.2016 Prokuratura Rejonowa w Dzierżoniowie wniosła o nieuwzględnienie zażalenia. Uzasadniając swój wniosek Prokuratura stwierdziła, że postępowanie sprawdzające nie dostarczyło danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, a zwłaszcza danych dostatecznie uzasadniających istnienie kierunkowego zamiaru oszustwa.

Zażalenie w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Sąd nie poznał powodów, jakimi organy ścigania kierowały się odmawiając wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie, bowiem w oparciu o przepis art. 325e § 1 k.p.k. odstąpiona od sporządzenia uzasadnienia decyzji, a stwierdzenie, że „postępowanie sprawdzające nie dostarczyło danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa” nie odpowiada prawdzie.

Słusznie zwrócił uwagę pokrzywdzony w uzasadnieniu swojego zażalenia, że dotychczasowe postępowanie prowadzone było oględnie. Przede wszystkim należy stwierdzić, że funkcjonariusz „prowadzący” postępowanie sprawdzające ograniczył się wyłącznie do ustalenia, gdzie doszło do wystawienia faktury i wpłaty zaliczki na remont dachu oraz rozpytania A. O. na okoliczności zawarte w pisemnym zawiadomieniu pokrzywdzonego, po czym postanowieniem odmówił wszczęcia dochodzenia. Jeszcze w ramach uzupełnienia danych, już po złożeniu zażalenia, przesłuchany został w charakterze świadka M. M. (1), który zaprzeczył wielu okolicznościom podanym przez A. O. policjantowi. Z treści rozpytania i przesłuchania pokrzywdzonego w charakterze świadka jednoznacznie wynika, że w ramach postępowania sprawdzającego nie można zebrać pełnego materiału dowodowego, który pozwoliłby dokonać prawidłowej oceny zachowania osoby podejrzewanej. Żadna okoliczność przedstawiona przez A. O., a mająca usprawiedliwić niewywiązanie się z przyjętego zobowiązania, w ramach którego otrzymał od M. M. (1) pieniądze w kwocie 1.000 zł, nie została zweryfikowana. Z pewnością niezbędne będzie wnikliwe przesłuchanie A. O. na wszystkie okoliczności dotyczące zawarcia umowy, a także sprawdzenie przyczyn niewywiązania się z umowy. Sprawdzenia wymaga chociażby fakt daty zatrzymania podejrzewanego kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości, przetrzymywania jego samochodu z zawartością materiałów budowlanych na parkingu strzeżonym (nie można wykluczyć, że ewentualne materiały przeznaczone były do innych prac budowlanych), ustalenia, czy A. O. w drugiej połowie maja 2016r. w ramach prowadzonej działalności wykonywał jakiegokolwiek inne prace, czy zatrudniał pracowników, dlaczego nie odbierał połączeń telefonicznych od pokrzywdzonego, dlaczego nie powiadomił M. M. (1) o swoim wyjeździe. Jeżeli A. O. okazał umowę o pracę dla duńskiego pracodawcy w okresie od lipca do grudnia 2016r., to dlaczego nie wykonał prac na rzecz M. M. (1) w maju 2016r. Wobec sprzeczności wersji przedstawionej przez pokrzywdzonego i podejrzewanego konieczna będzie konfrontacja mająca na celu ich wyjaśnienie. Od pokrzywdzonego niezbędne jest też uzyskanie odpowiedzi na pytanie, czy żądał od M. M. (1) zwrotu pieniędzy w kwocie 1.000 zł wobec niewykonania umowy, a jeśli tak to kiedy i w jakiej formie, bo w przypadku braku w jego zachowaniu znamion występku z art. 286 § 1 k.k., można będzie rozważać zasadność przedstawienia mu zarzutu dopuszczenia się czynu z art. 284 § 2 k.k.

Wobec powyższych ustaleń, zdaniem Sądu, słuszny jest zarzut skarżącego, że odmawiając wszczęcia postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie funkcjonariusz prowadzący je przekroczył zasadę swobodnej oceny dowodów i na bazie niepełnego materiału dowodowego, „wbrew zasadom logicznego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego” dokonał dowolnej oceny tego materiału.

Nie można wykluczyć, że A. O. miał wolę wywiązania się z zawartej umowy, lecz zbieg przypadkowych okoliczności nie pozwolił się z niej wywiązać, ale na bazie dotychczas zebranego materiału żadnego stanowczego, nie budzącego wątpliwości wniosku nie można wyciągnąć, wobec czego zażalenie jako w pełni zasadne należało uwzględnić i zaskarżoną decyzję uchylić.